

کف و سوت آمریکا و اسرائیل برای گزارش آژانس

گزارش اخیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که از آن می‌توان به استخوان لای زخم پرونده پی.ام.دی یاد کرد با استقبال گسترده مقامات آمریکا و رژیم صهیونیستی مواجه شد.

گزارش خبری تحلیلی کیهان از تله‌گذاری حریف

کف و سوت آمریکا و اسرائیل برای گزارش آژانس

گزارش اخیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که از آن می‌توان به استخوان لای زخم پرونده پی.ام.دی یاد کرد با استقبال گسترده مقامات آمریکا و رژیم صهیونیستی مواجه شد.

چهارشنبه هفته گذشته مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارش خود درباره پرونده موسوم به پی.ام.دی (possible military dimensions)

ابعاد احتمالی نظامی) را منتشر کرد. یوکیا آمانو در این گزارش مانند همیشه از عبارات دوپهلو استفاده کرده و هرچند اعتراف می‌کند نشانه‌ای از انحراف مواد هسته‌ای ایران وجود ندارد اما مدعی شده است ایران تا سال 2009 درگیر فعالیت‌هایی برای ساخت بمب اتمی بوده است!

مهم‌ترین بخش‌های گزارش 15 صفحه‌ای اخیر آژانس عبارت است از؛

* ایران خارج از چرخه سوخت هسته‌ای اعلام شده خود، فرایندی را برای کاهش نمک اورانیوم برای تبدیل به فلز اورانیوم خالص توسعه می‌داده است. اطلاعاتی که در اسناد مطالعاتی وجود دارد، نمک اورانیوم تولید شده را با توسعه کلاهک مرتبط می‌داند.
* ایران توضیحی برای فعالیت‌هایی که اطلاعات از اقداماتش در دوره سالهای ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ انجام داده، ارائه نکرده است.
* چاشنی‌های سیم‌پل انفجاری ساخته شده توسط ایران، خصائص مربوط به ماده انفجاری هسته‌ای را دارند.
* فناوری MPI توسعه یافته توسط ایران ویژگی‌های مربوط به یک وسیله انفجاری هسته‌ای به اضافه ویژگی‌های مربوط به شمار کوچکی از کاربردهای جایگزین را دارد.

* هنگامی که مدیرکل و معاون مدیرکل در امر پادمان‌ها از ساختمان اصلی مورد نظر آژانس در سایت پارچین در 20 سپتامبر 2015 بازدید کردند، آنها یک محفظه یا هر گونه تجهیزات مربوطه را در داخل ساختمان مشاهده نمودند. آنها از جمله نشانه‌های تازه‌ای دال بر نوسازی داخلی، یک سقف با یک سطح مقطع غیرمعمول و یک سامانه تهویه مطبوع که به نظر می‌رسید ناقص است را مشاهده نمودند.

* بر اساس همه اطلاعات در دسترس آژانس شامل (اطلاعات دریافت شده) از اجرای نقشه راه، آژانس ارزیابی می‌کند که ایران مدل‌سازی رایانه‌ای یک وسیله انفجاری هسته‌ای را قبل از 2004 و بین 2005 و 2009 انجام داده است.

* قبل از پایان سال 2003 میلادی، یک ساختار سازمانی در ایران مناسب برای هماهنگی طیفی از فعالیت‌های مرتبط با توسعه یک وسیله انفجاری هسته‌ای وجود داشته است.

* طیفی از فعالیت‌های مرتبط با توسعه یک وسیله انفجاری هسته‌ای در ایران قبل از پایان سال 2003 میلادی به عنوان تلاشی هماهنگ شده وجود داشته و برخی فعالیت‌ها بعد از سال 2003 اتفاق افتاده است. آژانس همچنین ارزیابی می‌کند که این فعالیت‌ها فراتر از امکان سنجی و مطالعات علمی و کسب مهارت‌ها و توانمندی‌های مرتبط فنی و مشخص پیشرفت نداشته است. آژانس نشانه‌های معتبری از فعالیت‌های مرتبط با توسعه وسیله انفجاری هسته‌ای در ایران بعد از سال 2009 میلادی در اختیار ندارد. (یعنی ممکن است ایران فعالیت‌هایی هم داشته است که آژانس فعلاً نشانه‌ای از آنها ندارد و ممکن است بعدها به دست آورد!)

* آژانس نشانه‌های معتبری از انحراف مواد هسته‌ای در ارتباط با ابعاد احتمالی نظامی برنامه هسته‌ای ایران نیافته است.

تیم ایرانی: سفید است!

گزارش آمانو درباره پرونده ساختگی پی.ام.دی با واکنش مثبت تیم مذاکره‌کننده کشورمان روبرو شد. در همین زمینه سیدعباس عراقچی عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای و معاون ظریف گفت: اینکه آژانس اعلام کند هیچ فعالیت نظامی وجود نداشته و هیچ موادی انحراف نیافته‌اند و تنها مطالعاتی وجود داشته، نکته مهمی است؛ هرچند ما نیز این ادعا را قبول نداریم. به نظر من جمع‌بندی گزارش آژانس علیرغم اینکه گفته شده، سیاه و سفید است بیشتر به سفید گرایش دارد.

همچنین حمید بعیدی نژاد، مدیر کل اداره امور خلع سلاح و مدیرکل سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه کشورمان با بیان اینکه گزارش آمانو نتیجه یکی از پیچیده‌ترین مذاکرات دیپلماتیک بین‌المللی بود، گفت: در جمع بندی خود، آژانس صراحتاً و به طور مطلق در انتهای گزارش چنین می‌گوید: آژانس هیچ نشانه‌ای از انحراف مواد هسته‌ای در ارتباط با پی.ام.دی در برنامه هسته‌ای ایران نیافته است. این بند کلی تکلیف همه را به خوبی روشن کرده و با قوی‌ترین بیان ممکن و بدون هیچگونه شرط و شروطی صلح‌آمیز بودن برنامه هسته‌ای ایران را تأیید کرده است.

البته باید دقت کرد که گزارش آمانو 88 بند دارد و استناد به یکی از این بندها که آن هم جای اما و اگر دارد و تنها به عدم انحراف مواد هسته‌ای اشاره می‌کند، نمی‌تواند مستمسک خوبی برای سفید توصیف کردن گزارش مذکور باشد.

فتر فشرده اتهام

هرچند این گزارش مقدمه بستن پرونده موسوم به پی.ام.دی از ابعاد سیاسی را فراهم می‌کند اما به لحاظ حقوقی به مثابه «توقف» و تعلیق رسیدگی به پرونده است و دقیقاً همان مستمسکی را فراهم می‌کند که آمریکا و غرب درصدد القای آن بوده‌اند؛ قصد و انگیزه و اقدام ایران برای ساخت هسته‌ای! توضیح اینکه آمریکا و غرب برای بازداشتن ایران از پیشرفت در برنامه هسته‌ای و توسعه غنی‌سازی صنعتی که در توافق برجام تبلور پیدا کرده، نیازمند جعل سند و اعتبار حقوقی بخشیدن به ادعای «قصد ایران برای تولید سلاح اتمی» بوده‌اند و آمانو با پیروی از فضا سازی سرویس‌های جاسوسی آمریکا و انگلیس و اسرائیل و رسانه‌های غربی، مدعی وجود چنان قصدی شده حال آن که هیچ سندی دال بر این مدعا نداشته است.

در حقیقت آمانو موظف بود عدم انحراف برنامه هسته‌ای ایران در گذشته و دروغ بودن اتهامات زده شده را اعلام کند و به لحاظ حقوقی به پرونده خاتمه دهد اما اکنون به عنوان یک استخوان لای زخم، شورای حکام آژانس (غرب) ادعا می‌کنند؛ «پرونده را می‌بندیم هر چند که ایران قصد سوء داشته و متهم است». این یعنی نوعی «مکانیسم ماشه حقوقی» و «فتر فشرده اتهام علیه ایران» که هر لحظه با اراده آمریکا و غرب می‌تواند دوباره فعال شود، در عین حال خاصیت ادعای توافق سیاسی برای بستن پرونده به این است که فعلاً می‌تواند در میان برخی مقامات ایرانی خوش‌گمان جهت انجام تعهدات برجام برگشت‌ناپذیر (نظیر خروج 98 درصد ذخایر اورانیوم غنی شده، برچیدن 14 هزار سانتریفیوژ از 19 هزار سانتریفیوژ، بتون‌ریزی در قلب راکتور اراک و...) را فراهم کند.

این گزارش می‌تواند سندی بدتر از برجام باشد چرا که یک زیرساخت فنی برای اعتبارزدایی از ادعاهای یک دهه‌ای نظام جمهوری اسلامی مبنی بر نبود هرگونه تلاش برای ساخت سلاح هسته‌ای در هیچ زمانی در گذشته فراهم می‌کند.

نتیجه عملی این گزارش این است که غربی‌ها ادعا خواهند کرد آمریکا کاملاً حق داشته در برجام حقوق هسته‌ای ایران را به رسمیت نشناسد و بر اعمال محدودیت شدید بر آن اصرار بورزد.

همچنین این گزارش احتمالاً مبنایی خواهد بود که آمریکا با تکیه بر آن حتی 10 یا 15 سال دیگر هم غنی‌سازی صنعتی در ایران را نپذیرد.

کف و سوت آمریکا و رژیم صهیونیستی

مرور ارزیابی مقامات آمریکایی و رسانه‌های غربی نشان از همین واقعیت دارد و همچنان که نیویورک تایمز نوشت «گذشته برنامه هسته‌ای ایران همچنان به صورت یک راز باقی می‌ماند. گزارش آژانس درباره «ابعاد احتمالی نظامی» برنامه هسته‌ای ایران تصریح کرد که مقامات ایران مایل نیستند خیلی بیشتر از دوره قبل از توافق تاریخی هسته‌ای درباره آزمایشات هسته‌ای خود توضیح دهند». همچنین نیویورک تایمز نوشت؛ در گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی آمده است ایران تا سال 2009 در زمینه طراحی سلاح هسته‌ای فعالیت می‌کرده است، یعنی بیشتر از آن زمانی که نهادهای جاسوسی آمریکا و دیگر کشورهای غربی اعلام کرده بودند.

همزمان ارنست مونیز وزیر انرژی آمریکا در مصاحبه با سی‌ان‌ان تصریح کرد: «گزارش آژانس قبل از همه، چیزی را که ما همواره گفتیم و آژانس بین‌المللی اتمی پیشتر گفته بود، تقویت بخشید و آن این است که ایران تا سال 2003 برنامه سازمان یافته برای دنبال کردن فناوری تسلیحاتی هسته‌ای داشت و برخی از فعالیت‌های پراکنده را تا سال 2009 حفظ کرد».

مارک تونر سخنگوی وزارت خارجه آمریکا نیز گفت: گزارش آژانس با ارزیابی اطلاعاتی ما مبنی بر اینکه برنامه تسلیحاتی اتمی [؟] ایران تا سال 2003 ادامه داشته، همخوانی دارد.

جان کری وزیر امور خارجه آمریکا نیز در این زمینه گفت: هیچ وقت شک نداشتیم که ایران روی ساخت سلاح هسته‌ای کار کرده است و توافق وین برای ممانعت از روی دادن مسائل گذشته در آینده است!

دفتر نخست وزیر بنیامین نتانیاهو نیز در بیانیه‌ای نوشت: «تحقیقات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و رای هرگونه تردیدی ثابت می‌کند، که همان طور که اسرائیل قبلاً گفته، ایران یک پروژه مخفیانه برای توسعه سلاح اتمی بعد از 2003 را اجرا می‌کرد».

همچنین دیوید آلبرایت و همکارانش در اندیشکده علوم و امنیت بین‌الملل ضمن یادداشتی مدعی شدند: «علیرغم پنهان‌کاری و مانع‌تراشی‌های ایران، آژانس تأیید کرد که ایران تا پایان سال 2003 برنامه‌ای هماهنگ شده برای ساخت سلاح هسته‌ای

داشته و بعد از 2003 برخی فعالیت‌های ساخت سلاح هسته‌ای انجام داده است. ... ایران مانند متهم تحقیقات کیفری است که صداقت به خرج نمی‌دهد و همکاری لازم را ندارد!

شبکه تلویزیونی فرانس 24 گفت: آژانس تلاش ایران برای دستیابی به بمب اتمی را تأیید کرد. ایران واقعا به دنبال بمب اتمی بوده است(!) روزنامه گاردین هم مدعی شد، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اعلام کرده است ایران تا قبل از 2009 سرگرم طراحی تسلیحات هسته‌ای بوده است.

مرور این واکنش‌ها روشن می‌کند آمریکا و غرب به دنبال دستاویزی برای اعتبار بخشیدن به برجام و محدودیت‌های ظالمانه و غیرقانونی اعمال شده علیه برنامه هسته‌ای ایران بوده‌اند که اکنون با گزارش آمانو به دست آورده‌اند منتها آن را در آب نمک آژانس می‌خواهند تا ابتدا امتیازهای لازم و اغلب برگشت‌ناپذیر را از ایران اخذ کنند و آنگاه همین اهرم فشار را برای کارهایی نظیر تخلف از تعهد برداشتن تحریم‌ها فعال کنند.